

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Janem Čížkem ve věci

žalobkyně: **R. M.**, narozená X,
bytem X,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2020, č. j. RN-X,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předanou k poštovní přepravě dne 29. 4. 2020, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své předchozí rozhodnutí ze dne 21. 1. 2020, č. j. R-X (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byl žalobkyni od 6. 3. 2020 odňat invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť míra poklesu její pracovní schopnosti činila pouze 20 %.
2. Žalobkyně namítla nesprávné posouzení jejího zdravotního stavu. Uvedla, že její stav je dlouhodobý, nevyléčitelný, stále udržovaný léky. V současné době přišla o zaměstnání, ode dne 16. 4. 2020 je v evidenci uchazečů o zaměstnání. Takové změny jí vždy zhorší zdravotní stav, a to nejen psychický, ale i bolesti zad a žaludeční potíže (pálení žáhy, nevolnost). Jsou jí předepisovány rehabilitace, ačkoli jí nepomáhají. Žalobkyně na podporu

svých tvrzení doložila lékařské zprávy od jejího ošetřujícího lékaře na psychiatrii a od rehabilitační lékařky. Nesouhlasí tedy se závěrem, že by již nebyla invalidní.

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na relevantní právní úpravu a popsala průběh správního řízení. Navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“). Pokud by posudkem nebylo prokázáno, že žalobkyně je invalidní, navrhla zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
4. Během ústního jednání konaného dne 23. 8. 2021 navrhla žalovaná zamítnutí žaloby. Žalobkyně se k jednání nedostavila, přičemž nenavrhla jeho odročení. Soud proto jednal v nepřítomnosti žalobkyně (§ 49 odst. 3 s. ř. s.).
5. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu napadených výroků a uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jimiž je vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu plyne, že žalobkyně byla posudkem posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Nymburk (dále jen „OSSZ“) ze dne 10. 1. 2019 shledána invalidní v prvním stupni se dnem vzniku invalidity 20. 11. 2018. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu byla označena středně těžká depresivní porucha podle kapitoly V., položky 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila 35 %. Na základě tohoto posudku byl žalobkyni od 20. 11. 2018 přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Platnost posudku byla s ohledem na další možný vývoj (stabilizace při dobře nastavené medikaci) omezena do 31. 12. 2019.
7. Následně dne 16. 12. 2019 proběhla kontrolní lékařská prohlídka žalobkyně, na jejímž základě zpracovala posudková lékařka OSSZ posudek ze dne 16. 12. 2019. Posudková lékařka OSSZ přitom dospěla k závěru, že došlo ke zlepšení zdravotního stavu žalobkyně, který je podle posledního psychiatrického vyšetření ze dne 4. 11. 2019 rámcově stabilizován (depresivně porucha lehká, somatizační příznaky). Z tohoto důvodu byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena (sice) na horní hranici rozmezí pro rozhodující zdravotní postižení (nicméně již jen) podle kapitoly V., položky 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. ve výši 20 %. Posudková lékařka OSSZ konstatovala, že žalobkyně je sledována i pro další nemoci, které ale nemají pro hodnocení invalidity posudkový význam: thyreopatie, tenzní cefalea, chronický vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře (v minulosti zjištěn výhřez disku L5/S1 bez neurologického korelátu), gastroesofageální reflux – stav po fundoplikaci v roce 2011, podle gastrokopie v lednu 2018 rozvolnění, jícen bez zánětlivých změn, žaludek i duodenum s přiměřeným nálezem.
8. Žalovaná tak na podkladě naposledy uvedeného posudku rozhodla prvoinstančním rozhodnutím o odnětí invalidního důchodu, které však žalobkyně napadla námitkami. V rámci námitkového řízení byl znovu přezkoumán zdravotní stav žalobkyně posudkovou lékařkou žalované, která v posudku ze dne 10. 3. 2020 potvrdila stěžejní závěr posudkové

lékařky OSSZ, že žalobkyně nadále není invalidní, avšak s tím rozdílem, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně označila anxiózně depresivní poruchu s nasedající lehkou depresivní fází u disponované osobnosti podle kapitoly V., položky 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Podle posudkové lékařky žalované tak míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně nečinila 20 %, nýbrž 30 %. Posudková lékařka žalované rozvedla, že v případě žalobkyně jde o predisponovanou osobnost, trvale úzkostnou, psychoinfantilní, se sklony k závislosti, neasertivní, s histriónskými rysy, původně v souvislosti s matrimoniálními konflikty, obavami ze ztráty práce a sociálního zajištění. Ostatní její onemocnění jsou přitom posudkově málo významná.

9. Žalovaná proto žalobou napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a prvoinstanční rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu potvrdila.
10. Podle ustanovení § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
12. Námitky uplatněné žalobkyní spočívají ve zpochybnění závěrů lékařek posudkové služby. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je závislé na odborném lékařském posouzení. Soud však předesílá, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám, zdravotní stav samostatně nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise, jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I tento posudek nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20; všechna rozhodnutí NSS uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
13. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014 – 52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke

všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se pořadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

14. Krajský soud provedl dokazování posudkem posudkové komise v Praze ze dne 18. 11. 2020, který si vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Z posudku zjistil, že žalobkyně byla jednání přítomna, přičemž byla vyšetřena lékařkou (specialistkou) z oboru psychiatrie. Komise tedy vycházela z vlastního vyšetření, dále ze zdravotnické dokumentace OSSZ, lékařských zpráv předložených žalobkyní v tomto řízení a zdravotnické dokumentace její praktické lékařky.
15. Komise potvrdila závěr posudkové lékařky žalované, že k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu postižení podle kapitoly V., položky 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, konkrétně úzkostně depresivní porucha vedená od roku 2002, k datu posouzení v depresivní fázi lehké. Disponovaná osobnost žalobkyně je hodnocena jako úzkostná, psychoinfantilní, neasertivní, se sklony k závislosti a s hitriónskými rysy. Komise konstatovala, že v roce 2018 byla žalobkyně ve středně těžké depresivní fázi a že podle vyšetření v listopadu 2020 došlo u žalobkyně k prohloubení úzkostného prožívání, zhoršení spánku a pocitu insuficience v reakci na neschopnost získat a udržet si práci.
16. Další léčené a prodělané choroby žalobkyně jsou podle posudkové komise bez významnějšího funkčního dopadu na způsobilost vykonávat pracovní činnost administrativního charakteru. Jedná se jmenovitě o vertebrogenní postižení, tenzní bolesti hlavy, snížená funkce štítné žlázy na substituční léčbě a postižení zažívacího ústrojí typu gastroezofagální reflux se stavem po fundoplikaci v roce 2011, následně s normalizací nálezů na jícnu i žaludku dle gastrokopického vyšetření (hubnutí v roce 2018 nemělo organickou příčinu, naopak následné přibírání na váze, stále ovšem nevedoucí k funkčně významné nadváze, je z důvodu vedlejšího účinku psychofarmak a nedostatku pohybu). Aktuálně ovšem gastroenterolog potvrzuje při vyšetření pro občasné pálení žáhy nedostatečně reagující na zavedenou léčbu recidivu refluxních potíží (bez postižení jícnu) a navrhuje reoperaci po domluvě s pacientkou.
17. Soud konstatuje, že posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně komplexně, popsala podrobně vývoj zdravotního stavu žalobkyně a jejího zdravotního postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, rozsah zdravotního

postižení a jeho vliv na pracovní schopnost žalobkyně. Posudek obsahuje všechny formální náležitosti. Posudek proto podle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.

18. Soud tedy na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 30 %, což již neodpovídá invaliditě prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Lze proto konstatovat, že žalovaná vycházela při rozhodování ze správného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti ke dni vydání napadeného rozhodnutí činila pouhých 30 %, a nikoli již 35 %. Esenciální žalobní bod, podle něhož žalovaná vycházela z nesprávně zjištěného skutkového stavu (zdravotního stavu žalobkyně), proto není důvodný.
19. Jelikož je žalobou napadené rozhodnutí zákonné, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. S žalobkyní navrženými důkazy se soud seznámil prostřednictvím posudkové komise, která je k tomu odborně způsobilá. Lékařské zprávy ze dne 6. 11. 2017 (rentgenový nález páteře), ze dne 13. 11. 2017 (radiodiagnostické vyšetření páteře), 19. 12. 2018 a 26. 4. 2020 (psychiatrie) a ze dne 14. 4. 2020 (rehabilitační ambulance) totiž byly použity posudkovou komisí jako podklad jejího posudku, přičemž soud ani nemá odpovídající odborné znalosti, aby sám na základě těchto zpráv činil jakékoliv skutkové závěry. Žalobkyní navržené důkazy proto soud neprovedl.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Podle § 60 odst. 2 s. ř. s. přitom žalovaná nemá ve věcech důchodového pojištění právo na náhradu nákladů řízení, byť byla ve věci úspěšná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. srpna 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
soudce